

HENKILÖKOHTAISESTI

Ari Lukkarinen: ”Pyydän Jumalalta viisautta opettaa oikein.”

Teksti Ville Kettunen

Ari Lukkarinen, 37, opiskeli teologian maisteriksi vuosina 1997–2006. Opintojen aikana hän oli aktiivinen kävijä STI:ssa. Ari on toiminut Sley'n työssä Pohjois-Suomessa, ja tämän jälkeen tie vei Keniaan teologisen seminaarin opettajaksi ja pastoriksi. Lähetystyössä STI:ssä vietetyt vuodet eivät ole valuneet hukkaan.

Ari on saanut kasvaa kristityssä kodissa, joka on viidennen herätysliikkeen piiristä. Opiskelun aikana Sley muodostui Arin hengelliseksi viiteryhmäksi erityisesti Pyhän Sydämen kappelin messujen sekä Siionin kanteleen laulujen vaikutuksesta.

Ari tiesi STI:n jo ennen opintojen alkua muun muassa kaveripiirin lukeutuneiden teologian opiskelijoiden kautta. STI oli yksi järjestävä taho teologiseen pyrkivien pääsykoekurssilla, joka järjestettiin Kainiaisissa Suomen Raamattuopistossa.

– Osasin siis heti fuksina suunnata STI:hin. Olin STI:ssä varsin aktiivinen kävijä. Fuksina osallistuin eksegeettisille päiväkahveille ja myöhemmin muillekin luennoille. Olin myös mukana opiskelijaneuvostossa ja yhden kolmivuotiskauden STI:n hallituksen opiskelijajäsenenä.

Pastori Lukkarinen hyödynsi opiskeluaikanaan runsaasti STI:n kirjastoa ja luku-salia. STI:n merkitys oli suuri teologisen

tiedekunnan opiskelijalle. Työntekijöillä tuntui aina olevan aikaa opiskelijoille. Vaikka kahvihuone oli monien teologisten keskustelujen – ja väittelyiden – paikka, niin tärkeintä oli hiljentyä Sanan äärelle ja kantaa yhteisessä rukouksessa asioita Herran eteen ennen päiväkahvien juomista.

– Varmasti olen saanut paljon STI:stä. Teologian opiskelijat, jotka haluavat rakentaa Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen varaan oppinsa ja elämänsä, tarvitsevat siihen tukea.

– Oltuani yhden kolmen kuukauden mittaisen lukukauden Yhdysvalloissa Missouri-synodin teologisessa seminaarissa Fort Waynessa minun on todettava, että sellaisessa ympäristössä saa vahvemman pohjan palvella luterilaisessa seurakunnassa kuin suomalaisessa tunnustusettoimassa valtionyliopistossa.

Jumalan Henki veti lähetyskentälle, ja päätös kypsyi hiljaa mielessä jo opiskeluaikana.

Luoteis-Sambiassa sijaitsevalle Mufumbwen luterilaiselle seurakunnalle asennettiin aurinkopaneelit lokakuussa 2012. Samassa yhteydessä pidetyssä jumalanpalveluksessa liturgian piti Robert Kaumba ja Ari Lukkarinen saarnasi. Kuva Jorma Arkkila.

– Lähetystyö oli mielessä jo lähtiessäni opiskelijavaihtoon Italiaan syksyllä 2004. Ajattelin, että ulkomaille lähtö on yksi tapa testata itseään ja vieraaseen kulttuuriin sopeutumista lähetyskutsua silmällä pitäen.

Tuore teologian maisteri palveli ensin Sley'n kotimaantyössä Pohjois-Suomessa. Ari olisi halunnut palvella pastorina Suomen evankelisluterilaisessa kirkossa, mutta ei voinut osallistua hyvällä omallatunnolla yhteisviikimykseen naispastorien kanssa. Piispatkaan eivät tulleet vastaan tässä kysymyksessä.

Ovet avautuivat toisaalla, kun Keniassa oli tarvetta teologisten aineiden opettajalle Matongon teologisessa seminaarissa. Ari kävi Sley'n lähetyskurssin ja tuli Keniaan tammikuussa 2009. Kuukausi saapumisen jälkeen Ari sai kutsun pastorin virkaan Kenian evankelisluterilaisessa kirkossa (ELCK).

– Lähetin arki on hyvin arkista perusduunia. Toimenkuvaani kuuluu luennointi Matongossa. Luentoja pitää valmistaa ja kokeita järjestää ja korjata. Sen lisäksi minua pyydetään saarnaamaan lähiympä-

ristön seurakuntiin ja joskus vähän kauemmaksi. Aika ei kulu vain hengellisten tehtävien parissa, vaan monenlaisissa arkisissa askareissa, esimerkiksi lähetysaseman laskuja maksaessa.

– Ehkä parasta työssäni on luentojen valmistelu, koska silloin saan lueskella teologiaa, ja löytöjä saan sitten jakaa opiskelijoille. Tässä työssä on hieno hengellinen näköala siinä, että saan omalta osaltani olla kouluttamassa Kenian luterilaisen kirkon ja naapurimaidenkin luterilaisten kirkkojen teologian opiskelijoita.

– Teologian opiskelijoita on eri luokilla yhteensä kolmekymmentä kaksi. Diakonisoja on tällä hetkellä yksi luokka, yksitoista opiskelijaa. He palvelevat kirkkoa mahdollisesti kymmeniä vuosia, ja näin työ kantaa hedelmää kauas. Näiden opiskelijoiden lisäksi seminaarissa on vielä community development -luokkien opiskelijoita, jotka tähtäävät lähinnä yhteiskunnallisiin tehtäviin.

– Afrikkalaiset vaikuttavat yleisesti tuntevan Raamatun varsin hyvin. He muistavat ulkoa monia raamatunkohtia.